11/05/2021

Διαφορά χριστιανικής αγάπης και ανθρώπινης δικαιοσύνης

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Αγίου Σωφρονίου του Έσσεξ

Η νομική αντίληψη για τη δικαιοσύνη είναι ίδιον των ανθρώπων. Απορρίπτουν σαν αδικία, ασύμφωνη με τη νομική συνείδησή τους, την απόδοση σε κάποιον ευθύνης για την ενοχή ενός άλλου. Αλλιώς όμως μιλά το πνεύμα της αγάπης του Χριστού. Σύμφωνα με το πνεύμα αυτής της αγάπης η συμμετοχή στην ευθύνη για την ενοχή εκείνου που αγαπάμε, ακόμα και η πλήρης ανάληψη της ευθύνης, όχι μόνο δεν είναι κάτι παράξενο, αλλά είναι κάτι το τελείως φυσικό. Επιπλέον στην ανάληψη

αυτής της ενοχής του πλησίον εκδηλώνεται η γνησιότητα της αγάπης και επιτυγχάνεται η αυτοσυνειδησία της. Όταν δεν επωφελείται κανείς μόνο από την ευχάριστη πλευρά της αγάπης, αλλ' αναλαμβάνει ελεύθερα και συνειδητά την ενοχή και τους πόνους του αγαπημένου, τότε η αγάπη φτάνει στην ολομερή τελειότητά της.

Πολλοί δεν μπορούν η δεν θέλουν να δεχτούν και να σηκώσουν καλοπροαίρετα τα αποτελέσματα του προπατορικού αμαρτήματος του Αδάμ. Λένε: «Ο Αδάμ και η Εύα έφαγαν τον απαγορευμένο καρπό, εγώ τι φταίω; Είμαι έτοιμος να αναλάβω την ευθύνη για τα αμαρτήματά μου, αλλά μόνο για τα δικά μου κι όχι για τα ξένα». Και δεν καταλαβαίνει αυτός ο άνθρωπος πως μ' αυτή τη στάση της καρδιάς του επαναλαμβάνει μέσα του το αμάρτημα του Προπάτορα και το αφομοιώνει σαν προσωπικό του αμάρτημα και πτώση. Ο Αδάμ αρνήθηκε την ευθύνη, ρίχνοντας την ενοχή στην Εύα και στο Θεό, που του έδωσε αυτή τη γυναίκα, κι έτσι διέσπασε την ενότητα του Ανθρώπου και την ένωσή του με το Θεό. Το ίδιο κάθε φορά που αρνούμαστε ν' αναλάβουμε την ευθύνη μας για το κοινό κακό, για τα έργα των πλησίον μας, επαναλαμβάνουμε την ίδια αμαρτία και διασπούμε επίσης την ενότητα του Ανθρώπου. Ο Κύριος ρώτησε τον Αδάμ πριν από την Εύα. Και πρέπει να καταλάβουμε πως, αν ο Αδάμ δεν εδικαιολογείτο, αλλά έπαιρνε πάνω του την ευθύνη για την κοινή τους αμαρτία, τότε θα ήταν άλλη η τύχη του κόσμου· το ίδιο θα γίνει διαφορετική, αν αναλάβουμε κι εμείς το βάρος της ενοχής του πλησίον.